

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 029460 22 Кж
Бања Лука, 19.01.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених М.В., Ф.Б., Л.Б., С.М., А.М., П.М., В.З. и Г.Ђ., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, а осумњиченог С.М. и А.М. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог М.В., адвоката Ж.Б. из Б.Л., осумњиченог Ф.Б., адвоката А.Ј. из Б.Л., осумњиченог Л.Б., адвоката Д.С. из Б.Л., осумњиченог С.М., адвоката С.Л. из Б.Л., осумњиченог А.М., адвоката Г.Ј. из Б.Л., осумњиченог П.М., адвоката С.Л. из Б.Л. и осумњиченог Г.Ђ., адвоката А.М. из Б.Л., изјављеним против рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 21 Кв 3 од 05.01.2022. године, донио је дана 19.01.2022. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.В., Ф.Б., Л.Б., С.М., А.М., П.М. и Г.Ђ. изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 21 Кв 3 од 05.01.2022. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 21 Кв 3 од 05.01.2022. године, продужен је притвор против осумњичених М.В., Ф.Б., Л.Б., С.М., А.М., П.М. и Г.Ђ., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а осумњиченог С.М. и А.М. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. КЗ РС, за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 06.3.2022. године, а у односу на осумњиченог Л.Б. најдуже до 17.3.2022. године.

Притвор је продужен, у односу на све осумњичене из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а осумњиченог М.В. и члана 197. став 1 тачка в) ЗКП РС, а осумњиченог Л.Б. и из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог М.В., адвокат Ж.Б. из Б.Л., осумњиченог Ф.Б., адвокат А.Ј. из Б. Л.,

осумњиченог Л.Б., адвокат Д.С. из Б.Л., осумњиченог С.М., адвокат С.Л. из Б.Л., осумњиченог А.М., адвокат Г.Ј. из Б.Л., осумњиченог П.М., адвокат С.Л. из Б.Л. и осумњиченог Г.Ђ., адвокат А.М. из Б.Л.

Бранилац осумњиченог М.В. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора.

Бранилац осумњиченог Ф.Б. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом, да се рјешење укине или преиначи и одбије приједлог за продужење притвора.

Бранилац осумњиченог Л.Б. није навео жалбене основе, али се аргументима из образложења жалбе, оспорава постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети као и постојање посебних притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке а) и б) ЗКП РС, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и укине притвор, или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Бранилац осумњиченог С.М. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог А.М. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог П.М. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог Г.Ђ. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те, како наводи повреде одредба материјалног права, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење, жалбе и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани приговори из жалбе браниоца осумњиченог Ф.Б., изнесени у прилог тврдњи о повреди права на одбрану и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, на рочишту за изјашњење о приједлогу за продужење притвора од 31.12.2021. године, које је одржано пред првостепеним судом дана 04.01.2022. године, одбрана свих осумњичених се изјаснила на околности разлога због којих се притвор предлаже, у смислу одредбе члана 196. став 2. ЗКП РС. Такво изјашњење је дао и бранилац осумњиченог Ф.Б., како у погледу постојања основане сумње тако и притворских разлога, ради чега тврдње жалбе о довољном времену

разматрања доказа одређеног од стране првостепеног суда у поднеску од 31.12.2021. године, не даје подлогу за основаност тврдњи о повреди права на одбрану.

Нису основани аргументи жалби бранилаца осумњичених А.М. и Г.Ђ., изнесени у прилог тврдњи да је, у поступку доношења побијане пресуде, учествовала судија Свјетлана Марић која је била члан вијећа у одлучивању о жалби на рјешење о одређивању притвора и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка б) ЗКП РС. Наиме, из одредбе члана 37. ЗКП РС, којом су прописани разлози за изузеће судија у кривичном поступку (нити било које друге, релевантне одредбе цитираног закона), не произилази да, у конкретном случају, постоје разлози за изузеће наведеног судије, и та околност сама за себе, без других важних разлога, не доводи у разумну сумњу непристрасност судије Свјетлане Марић која је учествовала у доношењу побијаног рјешења, ради чега су наведени жалбени приговори неосновани.

Нису основани аргументи из жалби бранилаца осумњичених, којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да су осумњичени М.В., Ф.Б., Л.Б., С.М., А.М., П.М., В.З. и Г.Ђ., починили кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, а осумњичени С.М. и А.М. и кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона за које се истрага спроводи.

Наиме, у побијаном рјешењу је детаљно изнесен садржај доказа прибављених у досадашњем току истраге, и то садржај исказа осумњичених П.М., В.З. и С.М., који потврђују везу између поименично одређених осумњичених у неовлаштену промету опојне дроге, доказа прибављених спровођењем посебних истражних радњи из члана 234. став 2. тачке а) и г) ЗКП РС, исказа поименично наведених свједока (страна 29.), те материјалних доказа. Ти докази су оцијењени појединачно и у међусобној повезаности, а са аспекта садржаја оцијењени и докази прибављени спровођењем посебних истражних радњи надзора и техничког снимања телекомуникација из члана 234. став 2. тачка а) ЗКП РС, те је изведен закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за које се истрага против њих спроводи.

Ради тога су без основа приговори из жалби бранилаца осумњичених, којима се, у једном дијелу указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а у другом оспорава правилност такве оцјене и ваљаност датих разлога за постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се истрага спроводи, као законског услова примјене мјере притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

Приговорима жалби бранилаца осумњичених се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебних притворских разлога и то за све осумњичене из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, а осумњиченог М.В. и члана 197. став 1 тачка в) ЗКП РС, а осумњиченог Л.Б. и члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Наиме, за сваки од успостављених притворских разлога и за сваког од осумњичених појединачно, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, које овај суд прихвата, у цјелости.

Када је ријеч о притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, а који је успостављен у односу на све осумњичене, у побијаном рјешењу (страна 31.) је дато образложење, на начин да су поименично наведени свједоци које треба саслушати у даљем току истраге и у односу на које од осумњичених су њихова сазнања у вези са дјелом, и у вези са тим колузионе опасности (страна 32.) Надаље, образложено је да је потребно утврдити идентитет непознатог лица по имену Н., који користи тачно одређен број мобилног телефона, а потом истог саслушати у својству свједока, те спровести радњу препознавања у склопу исказа свједока Н.П.. У односу на опасност од понављања дјела и притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, и осумњиченог М.В., правилно је суд цијенио вишеструку осуђиваност овог осумњиченог и о томе дао ваљане разлоге (страна 32. и 33.). Детаљни и ваљани разлози за постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, у односу на осумњиченог Л.Б., дати су у побијаном рјешењу (страна 30. и 31), те у вези са тим и разлози у погледу неоснованости приједлога одбране да се притвор замјени мјерама забрана.

Наведене околности, су правилно цијењене и образложене у побијаном рјешењу, ради чега се правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеним притворским разлозима индивидуално одређеним и образложеним за сваког од осумњичених, не може оспорити жалбеним приговорима.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења и у том правцу могућности за изрицање мјера забрана из одредбе члана 184. и 185. ЗКП РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић

